

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย
เรื่อง แนวทางการขอย้ายกิจการของสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบล น ได้มีหนังสือที่ รบ ๗๕๐๐๑/๗๕๖ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒ เพื่อขอหารือแนวทางในการพิจารณาอนุญาตขอย้ายกิจการของสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้วยผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล น ได้ดำเนินกิจการมาเป็นระยะเวลา ประมาณ ๑๐ กว่าปี ต่อมาได้ซื้อที่ดินบริเวณข้างเคียงจากชาวบ้านซึ่งเดิมเป็นพื้นที่เกษตรกรรม เนื้อที่ประมาณ ๕๐-๖๐ ไร่ เพื่อขยายกิจการของฟาร์ม และได้ทำการก่อสร้างกำแพงล้อมรอบบริเวณที่ดินที่ซื้อใหม่ทั้งหมดให้เป็นพื้นที่เดียวกับฟาร์มเดิม แต่ยังไม่มีการก่อสร้างโรงเรือน บ่อบำบัดน้ำเสีย ในระหว่างที่ก่อสร้างกำแพงล้อมรอบที่ดินดังกล่าว ข้อบัญญัติกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพฉบับใหม่มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ โดยได้กำหนดระยะห่างจากชุมชนไว้ ๑,๐๐๐ เมตร ตามคำแนะนำของคณะกรรมการกรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ และได้กำหนดบทเฉพาะกาลไว้ไม่ใช้บังคับกับสถานประกอบการที่ได้ประกอบการอยู่ก่อนข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่บังคับใช้ แต่ยังไม่ปรากฏว่าฟาร์มสุกรได้แจ้งขอย้ายกิจการกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายสาธารณสุขทั้งก่อนและหลังข้อบัญญัติฉบับใหม่ใช้บังคับแต่อย่างใด เนื่องจากยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ องค์การบริหารส่วนตำบล น จึงขอหารือดังต่อไปนี้

๑. การแจ้งขอย้ายกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกร มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการอย่างไร นอกจากการแจ้งขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายควบคุมอาคารกับกองช่างแล้ว ผู้ประกอบการจะต้องแจ้งขออนุญาตขอย้ายกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายสาธารณสุขกับกองสาธารณสุขด้วยหรือไม่อย่างไร

๒. กรณีฟาร์มสุกรมีที่ดินของตนเองอยู่ติดกับสถานประกอบการเดิม และใช้พื้นที่ดังกล่าวทำไร่ อ้อยหรือปล่อยทิ้งร้างไว้ไม่ทำประโยชน์ พื้นที่เกษตรกรรมหรือที่ว่างเปล่าดังกล่าวถือเป็นสถานประกอบการหรือไม่ และหากสถานประกอบการได้ก่อสร้างโรงเรือนเลี้ยงสุกร หรือบ่อบำบัดน้ำเสียในที่ดินดังกล่าวหลังจากมีบทบังคับเรื่องระยะห่างจากชุมชนกำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่ จะได้รับการยกเว้นตามบทเฉพาะกาลของข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่หรือไม่ เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากชุมชนน้อยกว่าที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดไว้ ทั้งนี้ ตามบันทึกข้อความของกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๗/๙๗๐๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ตอบข้อหารือแหล่งกำเนิดมลพิษฟาร์มเลี้ยงสุกร มีความเห็นไว้ว่าพื้นที่เกษตรกรรมไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของระบบบำบัดน้ำเสีย แม้ทางฟาร์มสุกรจะเป็นเจ้าของที่ดินดังกล่าวก็ตามควรถือว่าเป็นการระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นพื้นที่ที่ได้ซื้อเพิ่มเติมมาทีหลัง แต่ยังไม่ได้ก่อสร้างโรงเรือน บ่อบำบัดน้ำเสีย หรือพื้นที่เดิมของฟาร์มที่ทำไร่อ้อยอยู่ก่อนข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ หากใช้พื้นที่ดังกล่าวก่อสร้างโรงเรือนบ่อบำบัดน้ำเสียหลังจากข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ จะถือว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นสถานประกอบการเดิมที่ได้รับการยกเว้นตามบทเฉพาะกาลของข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่หรือไม่อย่างไร

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๑๙๑๗ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๓ ซึ่งกรมอนามัย มีถึงองค์การบริหารส่วนตำบล น

๓. ปัจจุบันหลังจากข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่บังคับใช้ สถานประกอบการดังกล่าวได้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตฉบับใหม่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นกับกองสาธารณสุขตามกฎหมายสาธารณสุขแล้วแต่ยังไม่ก่อสร้างโรงเรือนในพื้นที่แปลงใหม่ตามที่ได้ขออนุญาตก่อสร้างไว้แล้วเสร็จ ดังนั้น ราชการส่วนท้องถิ่นจะมีแนวทางในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้กับสถานประกอบการกิจการรายดังกล่าวอย่างไร เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถพิจารณาออกใบอนุญาตให้กับสถานประกอบการโดยรวมพื้นที่โรงเรือนที่ก่อสร้างใหม่ซึ่งมีระยะห่างจากชุมชนน้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร ได้หรือไม่อย่างไร

(๑) ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๓๓ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

๒. กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๖ สถานประกอบการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนหรือต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานประกอบการ

การกำหนดสถานที่อื่นใดเพิ่มเติม การกำหนดระยะห่าง และการกำหนดให้มีระบบป้องกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับกับสถานประกอบการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๒) ความเห็นในประเด็นข้อหารือ

ข้อหารือที่ ๑ : การแจ้งขยายกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกร มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการอย่างไร นอกจากการแจ้งขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายควบคุมอาคารกับกองช่างแล้ว ผู้ประกอบการจะต้องแจ้งขออนุญาตขยายกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายสาธารณสุขกับกองสาธารณสุขด้วยหรือไม่อย่างไร

ความเห็น : พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแจ้งขยายกิจการไว้ แต่มาตรา ๕๔ ให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาต ซึ่งหมายความรวมถึงหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้งขยายกิจการไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติ

การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะไม่มีบทบัญญัติให้ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ต้องแจ้งขยายกิจการ แต่มาตรา ๔๕^๒ มาตรา ๕๙^๓ ประกอบกับกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๓^๔ และข้อ ๕^๕ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น กรณีที่สถานประกอบกิจการมีการขยายกิจการโดยมีกิจกรรมการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับสุขลักษณะของการประกอบกิจการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงจากเดิม เช่น การสร้างอาคารประกอบกิจการ การสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกิจการจึงต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อทราบและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นด้วย

ข้อหาหรือที่ ๒ : กรณีฟาร์มสุกรมีที่ดินของตนเองอยู่ติดกับสถานประกอบการเดิม และใช้พื้นที่ดังกล่าวทำไร่ไถหรือปล่อยทิ้งร้างไว้ไม่ทำประโยชน์ พื้นที่เกษตรกรรมหรือที่ว่างเปล่าดังกล่าวถือเป็นสถานประกอบการหรือไม่ และหากสถานประกอบการได้ก่อสร้างโรงเรือนเลี้ยงสุกร หรือบ่อบำบัดน้ำเสียในที่ดินดังกล่าวหลังจากมีบทบังคับเรื่องระยะห่างจากชุมชนกำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่ จะได้รับการยกเว้นตามบทเฉพาะกาลของข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่หรือไม่ เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวอยู่ห่างจากชุมชนน้อยกว่าที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดไว้ ทั้งนี้ ตามบันทึกข้อความของกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๗/๙๗๐๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่อง ตอบข้อหารือแหล่งกำเนิดมลพิษฟาร์มเลี้ยงสุกร มีความเห็นไว้ว่าพื้นที่เกษตรกรรมไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของระบบบำบัดน้ำเสีย แม้ทางฟาร์มสุกรจะเป็นเจ้าของที่ดินดังกล่าวก็ตาม ควรถือว่าเป็นการระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นพื้นที่ที่ได้ซื้อเพิ่มเติมมาทีหลัง แต่ยังไม่ได้ก่อสร้างโรงเรือน บ่อบำบัดน้ำเสีย หรือพื้นที่เดิมของฟาร์มที่ทำไร่ไถอยู่

^๒ มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที และต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้ดำเนินการหรือผู้ดำเนินการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ดำเนินการ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

^๓ มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

^๔ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๓ กำหนดว่า “ให้สถานประกอบกิจการปฏิบัติให้เป็นไปตามค่ามาตรฐานมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน และมลพิษทางความสั่นสะเทือนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

^๕ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ กำหนดว่า “ผู้ดำเนินการในสถานประกอบกิจการประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมและมีผลใช้บังคับในท้องถิ่นนั้นแล้วต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ สถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี”

ก่อนข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ หากใช้พื้นที่ดังกล่าวก่อสร้างโรงเรือน บ่อบำบัดน้ำเสียหลังจากข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ จะถือว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นสถานประกอบการเดิมที่ได้รับการยกเว้นตามบทเฉพาะกาลของข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่หรือไม่อย่างไร

ความเห็น : เจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในการควบคุมดูแลสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ถูกสุขลักษณะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงาน ลูกค้าหรือผู้มารับบริการชุมชนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการพิจารณาขอบเขตพื้นที่ของสถานประกอบกิจการนั้น ให้พิจารณาพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกันทั้งกระบวนการ เนื่องจากข้อเท็จจริงที่หารือมาผู้ประกอบกิจการได้ซื้อที่ดินเพิ่มเติมมาทีหลัง หากมีการก่อสร้างโรงเรือน บ่อบำบัดน้ำเสียในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวซึ่งเป็นกิจกรรมการกระทำหรือมีขั้นตอนการดำเนินกิจการที่ต่อเนื่องหรือเกี่ยวข้องกับสถานประกอบการเดิมที่มีใบอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว ผู้ประกอบกิจการย่อมต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบเพื่อตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ให้ผู้ประกอบกิจการดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามความเห็นในข้อหารือที่ ๑ สำหรับประเด็นที่ว่าจะถูกยกเว้นไม่บังคับตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล นเรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ในข้อ ๑๐ และข้อ ๓๗ หรือไม่นั้น เห็นว่าข้อบัญญัติท้องถิ่นออกโดยสภาท้องถิ่นและมีผลใช้บังคับภายในท้องถิ่นนั้น ดังนั้น การตีความในข้อบัญญัติท้องถิ่นจึงขึ้นอยู่กับราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะเป็นผู้พิจารณาการบังคับใช้กฎหมายในท้องถิ่นนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของท้องถิ่นที่ยกร่างข้อบัญญัตินั้น

ข้อหารือที่ ๓ : ปัจจุบันหลังจากข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับใหม่บังคับใช้ สถานประกอบการดังกล่าวได้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตฉบับใหม่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นกับกองสาธารณสุขตามกฎหมายสาธารณสุขแล้วแต่ยังก่อสร้างโรงเรือนในพื้นที่แปลงใหม่ตามที่ได้ขออนุญาตก่อสร้างไว้ไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น ราชการส่วนท้องถิ่นจะมีแนวทางในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้กับสถานประกอบการรายดังกล่าวอย่างไร เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถพิจารณาออกใบอนุญาตให้กับสถานประกอบการโดยรวมพื้นที่โรงเรือนที่ก่อสร้างใหม่ซึ่งมีระยะห่างจากชุมชนน้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร ได้หรือไม่อย่างไร

ความเห็น : การพิจารณาอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นทั้งกรณีการออกใบอนุญาตรายใหม่หรือการต่ออายุใบอนุญาตนั้น จะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อบัญญัติท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด โดยสามารถพิจารณานำความเห็นจากข้อหารือที่ ๑ และข้อหารือที่ ๒ มาประกอบการพิจารณาต่อไป

ตามกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๖ กำหนดว่า สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนหรือต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานประกอบกิจการ

การกำหนดสถานที่อื่นใดเพิ่มเติม การกำหนดระยะห่าง และการกำหนดให้มีระบบป้องกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

จากข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล น เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๐ ได้มีการกำหนดระยะห่างของสถานประกอบกิจการไว้ในข้อบัญญัติดังกล่าวเมื่อพิจารณาตามกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๖ ซึ่งกำหนดให้การกำหนดระยะห่างเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และมาตรา ๗ วรรคสอง “ข้อบัญญัติใดขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ ให้บังคับตามกฎกระทรวงนั้น ทั้งนี้เว้นแต่

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลเป็นพิเศษเฉพาะท้องถิ่น ราชการส่วนท้องถิ่นอาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ชัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสาธารณสุขและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข”

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล น ควรปรับปรุงแก้ไขข้อบัญญัติท้องถิ่นให้สอดคล้อง กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการ บังคับใช้ต่อไป หรือหากมีความจำเป็นที่จะกำหนดระยะห่างไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล น จะต้องเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสาธารณสุขและได้รับอนุมัติจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก่อนใช้บังคับในพื้นที่ต่อไป ตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง ดังกล่าว ข้างต้น

กรมอนามัย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๑๗ มีนาคม ๒๕๖๓

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

